

zájuk. Látni akartam, mi történt. Lábujjhegyre álltam, és a nyakamat nyújtogatva figyeltem, vajon mi folyik ott. Végül megláttam őt. Ki volt terülve a járdán, közel az alagút másik végéhez. Azt hittem volna, hogy alszik, ha nem lett volna vértócsa körülötte.

Mélyet sóhajtottam, és felkiáltottam a mellettem álló fickónak:

– Ő a barátom, Sámson!

Megfordult, rám nézett, és szomorú hangon azt mondta:

– Az enyém is.

BODA MAGDOLNA fordítása

